

Jobbágyi, 1929. május 4.

Munkáscsaládban született, apja bányász volt. Nagybátonyban és Pásztón tanult, majd ipari tanuló volt a fővárosi Szabó és Mátéffi Villamosipari Gépgyárban, 1945-ben belépett a Magyar Kommunista Pártba, MDP, majd MSZMP tag volt. 1948-ban elektroműszerész szakmunkásvizsgát tett, a Ganz Kapcsoló-és Készülékgyárban elektroműszerész, majd 1950-ben a műszaki ellenőrzési osztály vezetője lett. 1951-ben a Kandó Kálmán Villamosipari Középiskolában technikus oklevelet szerzett, majd 1953-ig a Gazdasági Műszaki Főiskolán tanult. 1953-ban lett a Villamosgép- és Kábelgyár osztályvezetője, majd főosztályvezetője; pártvezetőségi tag. A forradalom alatt a munkástanács leváltotta, 1956 novemberében a gyári károkat kivizsgáló bizottság vezetője. A KISZ KB Fiatal Műszakiak és Közgazdászok Tanácsa alapító tagja volt. 1958-ban a Budapesti Műszaki Egyetemen villamosmérnöki oklevelet szerzett, a következő évben a Kábel és Sodronykötélgyár illetve a Magyar Kábelművek műszaki igazgatójává nevezték ki. Elvégezte a Marxizmus-Leninizmus Esti Egyetemet. 1963. januárban lett a Kohó- és Gépipari Minisztérium Erőáramú Berendezés Iparigazgatóság vezetője, 1967-től egyidejűleg a Műszaki Főosztály helyettes vezetője. 1970 és 1991 között a Kohó- és Gépipari Tudományos Informatikai és Ipargazdasági Központ, illetve az Ipari Informatikai Központ intézeti vezérigazgatója. 1978-ban végzett a Marx Károly Közgazdaság-tudományi Egyetem Közgazdasági Továbbképző Intézetet komplex szervezés és vezetés szakán. 1988-ban a közgazdaság-tudomány doktora lett. Az 1985. június 8-i országgyűlési választásokon Budapest 13. számú egyéni választókerületében országgyűlési képviselővé választották. Az 1990. évi választásokon a Hazafias Választási Koalíció képviselőjelöltje volt. 1992-től a Magyar Privatizációs Társaság ügyvezető elnöke.